

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
Pe strălățate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Să ne dovedim drepturile noastre!

De primministru Gigurtu și de ministru de externe Manolescu au fost primiți de Führerul-cancelar Hitler și de dl Mussolini. Fapt e că atât dl Hitler cât și dl Mussolini le-au pus în vedere miniștrilor noștri, că ei doresc pacea în partea de răsărit a Europei și ca România să se înțeleagă pretenște cu Ungaria și cu Bulgaria asupra pretențiilor ce le au.

Nouă nu ne este teamă că nu ne-am putea dovedi drepturile noastre asupra teritoriilor ce le ocupăm. Singur numai chestia Săcului ne poate da de gândit. Avem adecă în mijlocul țărilor noastre, în județele Ciuc, Treiscaune, Odorhei și în o parte din județul Mureș o populație de Săcul, între cari mulți români maghiarizați cu sila în cursul veacurilor, ceea ce dovedește numele lor românesc rămas neatins până astăzi.

Numărul populației în cele trei județe săcuesti este de 430 737 suflete după cele mai noi date statistice, iară cea din județul Mureș face 303 871 suflete.

Să presupunem că 80% din cele trei județe sunt Săcul, deci 344.589, iară 40% din județul Mureș, deci 121.458. E vorba cam de 466.137 de Săcul, în cazul cel mai bun. În schimb la hotarele dinspre Ungaria aproape toate satele noastre sunt românești, în județele Arad, Bihor, Maramureș și Satu-Mare.

În schimb avem în Ungaria aproape 100 mil Români, chiar după statisticele ungurești de astăzi, socotind aici și Rusia Subcarpatică. Mai avem Români destul în Iugoslavia, Bulgaria, Grecia, dar mai ales în Rusia. În cele două județe din Dobrogea de miază-zi avem 40% Români și obia 20% Bulgari, ceilalți fiind Tătari și Turci.

Dar nu noi, ci învățații noștri vor avea să dovedească de aici înainte drepturile noastre asupra teritoriilor ce le ocupăm. Ministerul de externe, Academia Română și Universitățile noastre vor trebui să facă tot ce le stă în putință ca să arete, nu numai Führerul și dl Mussolini, ci lumii întregi, drepturile noastre asupra acestor teritorii.

Biserica noastră, care își are cel mai mulți credincioși ai săi în partea de apus a țării, are din fericire doi învățați de seamă, cari pot dovedi foarte bine drepturile noastre asupra Transilvaniei. Acești doi învățați sunt: dnii Dr. Zelnovici Păclișanu, director general în Ministerul Cultelor la București și Dr. Ștefan Manciuța, inspector școlar și subdirector al Liceului nostru de băieți din Blaj.

Nădăjdum că Ministerul nostru de Externe îi va chema și-i va ruga, să-și pună în

campăna toată știința, pentru a putea dovedi drepturile noastre asupra Transilvaniei. Pe dl Păclișanu îl recomandă însuși directorul ziarului „Curentul”, dl Pomfil Șelcaru în Nr 4478 de miercuri 31 Iulie 1940, iar dl Dr. Ștefan Manciuța a tipărit tocmai acum, cu ajutorul marului nostru învățat N. Iorga, în 35 mil exemplare, o carte franțuzească despre hotarele de vest ale României.

Biserica noastră îi pune pe acești doi învățați de seamă a ei cu drag la dispoziția Patriei, iar ei și ceilalți învățați ai noștri — căci cu toții trebuie să lucreze din zor la aceasta — vor ști convinge lumea întreagă despre drepturile noastre atât de sigure asupra Transilvaniei și a Dobrogei.



Explicarea sf. liturghii

Frângerea sf. pâni și cuminecarea

După ce a cântat poporul „unul sfânt” continuă să cânte cuminecarea sau priceasna zilei, iară preotul la cu mâna dreaptă sf. pâne și frângându o în patru, zice, cu luare aminte și cu evlavie: „Frânge-se și se împarte Mielul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, celce se mănâncă totdeauna și nici odată nu se sfârșește, ci pe celce se împărtășesc îi sfințește”. Partea așezată pe care e scris IS o așează în partea de sus a sf. disc adecă spre răsărit, pe cea cu inscripția HS o pune în partea de jos adecă spre apus, a treia: NI în partea dinspre miază noapte, iar a patra: KA în partea dinspre miazăzi. În forma aceasta:



Luând apoi preotul părticeava care este deasupra, adecă cea însemnată cu IS, face cu ea cruce deasupra sf. potir, zicând: „Plinirea credinții sfântului Spirit” și o pune în sf. potir.

Aduce apoi crâșnicul apă caldă, iară preotul o binecuvintează, zicând: „Bine este cuvântată căldura sfinților tăi totdeauna, acum și pururea și în veclii veclor

Amin” și toarnă din ea, cât se cade, în chipul crucii, în sf. potir, zicând: „Căldura credinții plină de sfântul Spirit. Amin”.

Apoi zice rugăciunile: „Cred Doamne, și mărturisesc”, „Cinei tale celei de taină”, „Doamne nu sunt vrednic”, „Dumnezeu nostru slăbește, lasă, iartă” și „Nu spre judecată”.

Pe urmă se închină adânc, la părticea însemnată cu literele: HS și zice: „Cinstitul și preasfântul trup al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Cristos se dă mie preotului (cutare), spre iertarea păcatelor mele și spre viața de vecl. Amin”, și se cuminecă cu sf. trup. Apoi, ridicându-se, prinde preotul cu amândouă mâinile, împreună cu acoperământul, sfântul potir și se cuminecă de trei ori dintr'ânsul, zicând: „Cuminecu-mă eu, robul lui Dumnezeu, preotul (cutare), cu cinstitul și sfântul sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Cristos, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de vecl”. După aceasta își șterge buzele și șterge și marginea potirului, cu acoperământul ce-l are în mână zicând: „Iată, a atins buzele mele și va șterge fărădelegile mele și păcatele mele va curăți”.

Apoi, luând preotul în mâna sf. disc, îl ține desupra sfântului potir, iară părticelele de pe el le pune în sf. potir, șterge apoi discul cu buretele foarte bine și cu luare aminte, șterge și antimisul, și cu evlavie așează în sf. potir toate părticelele ce s'ar fi împărțiat. Pe urmă acopere sf. potir cu pânzătura albă, lăsând în el și lingurița, zicând o scurtă rugăciune de mulțămire, iar apoi cu glas mare: „Cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să vă apropiați”.

Dar, înainte de a vedea, cum trebuie să se cuminece credincioșii, să vedem, pentru ce se frânge sf. pâne. Înainte de toate pentru că să ne aducem aminte de patimile Domnului, care, la cina cea de taină, a frânt și el pânea în fața celor 12 apostoli ai săi. În rândul al doilea frângerea pâinii ne mai aduce aminte și de moartea sâinică, prin răstăgolare, a Domnului. Deși sf. trup se frânge în mai multe bucățele totuși Domnul Cristos nu se despărțește, ci rămâne întreg, ca Dumnezeu și om adevărat, în una fiecare din acele părticele. Mâncările naturale prin mâncare se sfârșesc; trupul Domnului însă, deși se mănâncă totdeauna, nici odată nu se sfârșește și nu încetează de a fi ceea ce este, adecă Dumnezeu și om adevărat. Mai mult, acest trup îi și sfințește pe celce se împărtășesc cu credință dintr'ânsul.

Crucea, pe care o face preotul cu sf. trup

